

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 261/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť K. B., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 969/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2009 doručená sťažnosť K. B. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 969/99.

1. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla: „... podávam sťažnosť na Okresný súd v Žiline vo veci opätovného porušovania môjho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré je porušované nekonaním Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 969/99 a to aj napriek tomu, že Ústavný súd SR na verejnom zasadnutí 29. januára 2009 (uznesenie č. k. I. ÚS 345/08-32) rozhodol, že moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR bolo porušené a Okresnému súdu v Žiline bolo prikázané v konaní vo veci vedenom pod sp. zn. 8 C 969/99 konať bez zbytočných prietahov...

Okresný súd v Žiline však doteraz nerešpektoval príkaz Ústavného súdu konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov. Vo veci sa nekoná a moje základné právo sa naďalej porušuje.

Žiadam preto, aby v predmetnej veci boli vykonané také opatrenia, ktoré budú viesť k zachovaniu môjho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Za opätovné porušovanie môjho základného práva žiadam zadosťučinenie vo výške 2 500 Eur.“

2. Podľa názoru sťažovateľky okresný súd v predmetnej veci svojou nečinnosťou spôsobil, že predmetné konanie nie je ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu skončené (k 25. augustu 2009), čím porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti podľa čl. 124 ústavy túto poskytuje v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení čl. 125 až čl. 130 ústavy, a to za presne

vymedzených procesných podmienok vrátane kvalifikovaného podania, návrhu na začatie konania, ktorého náležitosti sú bližšie ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, § 49, § 50 a § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis III. ÚS 138/02).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach, ktorými sťažovatelia namietajú zbytočné prietahy v konaní, vychádza zo svojej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (napr. II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, II. ÚS 55/02, IV. ÚS 102/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže preto

vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

3. Ústavný súd z obsahu sťažnosti a predchádzajúceho jeho konania vedeného pod sp. zn. I. ÚS 345/08 zistil, že predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, podľa ktorého postupom okresného súdu došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy napriek tomu, že ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 345/08-32 z 29. januára 2009, ktorý sa stal právoplatný 17. februára 2009, vyslovil porušenie tohto základného práva sťažovateľky a prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov.

Dopytom na okresnom súde ústavný súd zistil, že okresný súd 2. marca 2009 vydal uznesenie č. k. 8 C 969/99-200 o oprave výrokovej časti rozsudku, proti ktorému 19. marca 2009 podal odporca odvolanie. Okresný súd 2. apríla 2009 predložil Krajskému súdu v Žiline spis spolu s odvolaním, aby o ňom rozhodol, a od tej doby je spis na krajskom súde.

Rozhodnutím vo veci okresným súdom a jej odstúpením krajskému súdu 2. apríla 2009 (v dôsledku podaného odvolania) vykonal okresný súd všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľky.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (25. augusta 2009) nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať v sťažnosti označené právo sťažovateľky. V čase doručenia jej sťažnosti ústavnému súdu už vo veci sťažovateľky prebiehalo konanie na krajskom súde, proti ktorému sťažnosť nesmeruje.

Na základe uvedeného ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (podobne IV. ÚS 219/03, II. ÚS 197/04) sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto o ďalších uplatnených nárokoch sťažovateľky už nerozhodoval.

4. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľky či sa zaoberal nedostatkami podanej sťažnosti (nedostatok právneho zastúpenia sťažovateľky).

5. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným prieťahom, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2009